

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสัญจรไปสู่ Active Mobility

A STUDY OF FACTORS THAT INFLUENCE MODAL SHIFT TOWARDS ACTIVE MOBILITY

ทรงวุฒิ พันธุมจินดา¹, ปรีดา จาตุรพงศ์¹, รัฐพงศ์ มีสิทธิ์^{2,*}, สุมณี สนธิกุล³ และ สุพัตรา สำราญจิตรี³

¹ ภาควิชาวิศวกรรมโยธา, คณะวิศวกรรมศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,

กรุงเทพฯ, ประเทศไทย

² ภาควิชาวิศวกรรมโยธา, คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี, ประเทศไทย

³ นักวิชาการอิสระด้านความปลอดภัยทางถนน

*Corresponding author address: ratthaphong.me@buu.ac.th

บทคัดย่อ

Active Mobility คือ การเดินทางที่ผู้เดินทางต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น การเดินเท้าหรือการปั่นจักรยาน แนวคิดนี้ถูกนำไปใช้จนประสบผลสำเร็จในหลายประเทศทั่วโลก เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และ อังกฤษ เป็นต้น ประเทศไทยเองก็ได้รับเริ่มการผสมผสานแนวคิดนี้กับการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับคนเดินเท้าและคนปั่นจักรยานที่มีเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่เดิมในบางพื้นที่ยังคงเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเดินทางรูปแบบนี้ ประกอบกับเหตุผลด้านอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจที่สามารถดึงดูดคนให้มาเดินทางแบบ Active Mobility ยังมีอยู่น้อย การศึกษานี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการสัญจรไปสู่ Active Mobility ในเบื้องต้นได้เลือกสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นพื้นที่ศึกษา ผลจากการทำแบบสอบถามพบว่าเหตุจูงใจที่มากที่สุดในการเปลี่ยนพฤติกรรมมาเดินหรือปั่นจักรยาน คือ ความปลอดภัยต่อการสัญจรและการออกกำลังกายที่ดี โดยที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 80 พร้อมจะเลือกเดินทางด้วยการเดินหรือปั่นจักรยานในอนาคต หากมีการปรับปรุงและพัฒนาทางเท้าและทางจักรยานบริเวณพื้นที่ภายใน สจล. หรือพื้นที่โดยรอบ นอกจากนี้ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการเดินทางรูปแบบ Active Mobility ภายในพื้นที่ศึกษา ได้แก่ การมีไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณทางเท้าและทางจักรยาน การออกแบบทางข้ามทางแยกที่ชัดเจน การใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัย และการติดตั้งกล้องวงจรปิด ในจุดเสี่ยงต่าง ๆ

คำสำคัญ: การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเดินทาง, กิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวร่างกาย, active mobility